

די בתנאים אלה לכך שבמשך כל שלב המעבר ממבנה למבנה ישמר לנו יתרון הקצב והמהירות. עוד יצורפו לזה יזמה, חירוף-נפש והפעלת מלוא עצמת קונצרטי-האש' במרוכז — והיתרון יהיה שלנו. בדרך כלל, מגע כזה יוצר ע"י גודל או ע"י פלור-גה. יחידות אלו (בעיקר יחידות רגלים או שריון, או שניהם יחד), צריכות להיות לא רק מתורגלות בטכניקה של מעבר כזה, אלא עליהן אף להיות אמני המעבר ממבנה-תמרון למבנה-הלם.

כמו המבנים עצמם, כן גם המעבר ממבנה למבנה נה תלוי בכושר לנצל את פני-הקרקע כדי להעלים בעזרתו את התנועה, להשיג תצפית ולנצל אש-מחפה ניצול מכסימלי. בעיקר כך הוא הדבר — כאשר קרבי-ההתקלות יארע בתנאי-ראות טובים. מפקדי-משנה חייבים להיות מאומנים לעבור ממבנה למבנה ביחידותיהם, גם כאשר המבנה הכללי אינו משתנה — מבלי לקבל פקודה מפורטת, ואפילו בהעדר כל פקודה לכך. עליהם לנדא שבכל מצב שבו הם נמצאים יהיה להם מוצב-תצפית שממנו יוכלו להפעיל את קבוצת הפקודות, ושישמש גם מוצב טוב לנשק מסייע. כמו כן עליהם לודא שכל תחום-של-יעד, שבדרכם, יוכל לשמש בסיס-מוצק שממנו יוכל יתר הכוח לפתח פעולה, באם יצטרך, אמשיל את כוונתי: עלול להיות מצב שבו, נניח, ימצא גודל במבנה של תמרון, בעוד פלוגת-הקדמית תנוע ב-מבנה של הלם; וכדומה.

חוששני כי כאן היא הנקודה החסרה בהירות בדברי, לוחם'.

יורשה נא לי להוסיף עוד נקודה העשויה להקל מן הקושי של מעבר ממבנה למבנה והפעלת האש תוך כדי המעבר.

במבנה ההלם רצוי שקו-האפס של הנשק-המסייע והנשק-האורגני יהיה בווי-ישרה לציר-התנועה, כי אז יושג אפקט אש מכסימלי. אולם לא תמיד יאפשרו זאת פני הקרקע, יש, על-כן, לראות מראש מצבים שבהם קו-האפס של הנשק וציר-התנועה יהיו על אותו ציר, או במקרה הטוב, מקבילים, כשהנשק נמצא

באחד האגפים. למקרים כגון אלה הכרחי שהגייסות יהיו מסוגלים לנוע קרוב ככל האפשר לאש-המחפה, שתהיה אש-עקיפה מעל לראשיהם. טוח-הבטחון לגבי שריון יהיה קטן ביותר: — דרגי-המשנה של מחלקות, וזאת — כדי להשיג מהירות ולתפוש את האויב בטרם הספיק להתחפר. תפקידו של השריון יהיה לשבור את אנשי האויב ע"י הנחתת מכות-אש על עמדותיהם החפוזות, ועליהם עצמם, ברגע שיחלי-פו את עמדותיהם.

הרבה תלוי כאן בכושרו של המפקד-הגבוה לח-זות התפתחות דברים מראש, ובמידת העזתו. על כל פנים, יחידתו חייבת להיות מתורגלת להכנס לקרב במהירות אחרי התראה קצרה ביותר. הידיעות שתהיינה בידו לפני ההתקלות תספקנה אך ורק לקביעת מתאר-התקפה בלבד. מכאן שהרבה תלוי במפקדי-המשנה, ביזמתם, ביכולתם לשלוט ביחידות-המשנה שלהם כשהם נמצאים לפנים ככל האפשר (כדי לחסוך זמן) ובנאמנותם לכונתו של הדרג הגבוה.

כמה תרגילים, נדמה לי, יש בהם כדי להקדים רפואה למכה ולהשיב לקושי שבמעבר ממבנה למבנה בקרב-התקלות ורדיפה. יש לתרגל את המפקדים בבחירת קו-התקדמות, בהערכות-מצב של חטף, מתן פקודות במקוטע דרך רשת הקשר, והפעלה מהירה של תכנית-אש; ואילו את היחידות יש לתרגל ב-מעבר ממבנה למבנה עפ"י אות ופקודה קצרה, הטלה מידית של אש עצמית ומסייעת על המטרה, התאמת המבנה לשטח, תנועה קרובה ככל האפשר לאש נשק מסייע, תצפית ודיווח לעורף, דילוג נשק-מסייע, כניסה לפעולה להנחתת אש מיידית, שיתוף פעולה רגלים וארטילריה עם שריון, ושריון וארטילריה עם רגלים.

אלו יקטינו, לדעתי, את הקשיים של מעבר ממבנה-תמרון למבנה-הלם. ומקוה אני כי כל הנאמר על-ידי לעיל מכוון לאותם דברים להם נתכון, לוחם' וסייע להבהירם.

ש-ח-ל

הערות לפאמר: „איך יתגבר חייל על הפחד“?

כמה גורמים יסודיים המסייעים לחייל להתגבר על הפחד והם: —

(א) מידת האיומן שהחייל רכש — שהוא הגורם היסודי העוזר לחייל להתגבר על פחדו.

החייל המאומן כראוי רוחש לעצמו, יחד עם האי-

(סוף בעמ' 70)

בקשר עם המאמר תחת הכותרת „איך יתגבר חייל על הפחד“, ב„מערכות“ צ"ג, ברצוני להעיר כמה הערות.

אם כי יש לי להרגשה, שכותב המאמר בקי בנו-

שא, אינני מסכים לחלק מדבריו. דומני כי הוא שכח